

Проведенные исследования показали, что в телятнике № 1 температура воздуха была выше норматива на 6,8 °С. Относительная влажность превышала максимально допустимое значение на 6,5 %. Скорость движения воздуха была снижена в 3,2 раза относительно нормативной, т.е. наблюдался застой воздуха. В воздухе телятника отмечалась повышенная на 22,0 % концентрация аммиака.

Основные параметры микроклимата телятника № 2 на протяжении всего периода исследований соответствовали нормативным значениям. Исключение составила лишь температура воздуха, было отмечено увеличение данного показателя на 1,2 °С относительно нормативного, что вероятно связано с сезоном года, так как исследования проводились в летний период. Относительная влажность и скорость движения воздуха находились в допустимых пределах. Содержание аммиака не превышало нормативное значение.

Таким образом, наиболее благоприятный микроклимат в помещении формируется при свободно-выгульном содержании животных. На основании проведенных исследований рекомендуем организовать в телятнике № 1 ОАО “Нурово” свободно-выгульное содержание молодняка крупного рогатого скота.

УДК 636.2.082.35.087.72

Ткачук П. – студент II курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ

Науковий керівник – Приліпко Т.М., доктор с.-г. наук, професор
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ВПЛИВ СПОСОБУ УТРИМАННЯ РЕМОНТНОГО МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ НА РІСТ, РОЗВИТОК І ПОДАЛЬШІ ВІДТВОРЮВАЛЬНІ ЯКОСТІ

Відомо, що галузь свинарства здавна була й, цілком ймовірно, залишиться пріоритетною. Тому подальшу роботу з розвитку свинарства на Україні треба зосередити на збереженні племінного генофонду країни, впровадженні у виробництво інтенсивних технологій й істотному поліпшенні годівлі тварин. Однією із складних ланок у свинарстві є збереження й вирощування приплоду.

Тому метою досліджень було вивчення впливу способу утримання ремонтного молодняку свиней на ріст, розвиток і подальші відтворювальні якості з урахуванням витрат кормів на одиницю приросту. Матеріалом для досліджень були свині великої білої породи. Після відлучення поросят у 2-місячному віці, за принципом аналогів відібрали 30 свинок для проведення дослідів, з яких сформували три групи по 10 голів у кожній. Протягом всього періоду вирощування (з 4-х 8-місячного віку) контрольна група ремонтних свинок користувалась вигулами на бетонованих майданчиках – примусово. Щодня тварин виганяли на вигульний майданчик на 2,5 – 3 години. Свинки I дослідної групи мали вільний доступ із свинарника на вигульний майданчик через лаз. Тварини II групи весь період вирощування знаходились на майданчиках під навісом.

Встановлено, що ремонтні свинки мали різну інтенсивність росту в залежності від періоду дослідів. Так, на початку дослідів, у 4-місячному віці тварини всіх груп мали практично однакову живу масу, але в 5-місячному віці тварини

контрольної групи за даним показником переважали аналогів II дослідної групи на 1,3 кг ($P>0,999$) і поступалися тваринам I групи на 0,9 кг ($P>0,99$). Ремонтні свинки режимно-вигульного утримання в період вирощування з 6- до 7-місячного віку за інтенсивністю росту відставали від тварин дослідних груп. Так, у 6-місячному віці жива маса свинок I дослідної групи була вище на 2,4 кг ($P>0,95$) і другої – на 1,4 кг ($P>0,999$), а у віці 7 місяців жива маса свинок I дослідної групи була вище живої маси свинок контрольної групи на 1,1 кг ($P>0,999$) і жива маса свинок II групи була вище живої маси свинок контрольної групи на 1,4 кг ($P>0,999$).

До кінця періоду вирощування вказана закономірність не збереглась і ремонтні свинки I і II дослідних груп поступалися свинкам контрольної групи за живою масою на 2 кг ($P>0,999$) і 1,4 кг ($P>0,999$).

Використовуючи коефіцієнт повторюваності, вже за результатами ранньої оцінки тварин можна прогнозувати їх наступну продуктивність. Отже, взявши до уваги коефіцієнт повторюваності показників живої маси ремонтних свинок у 2-4 місяці можна зробити висновок, що в кінці періоду вирощування найбільшу живу масу будуть мати свинки контрольної групи, яких вирощували при режимно-вигульному способі утримання, а найменшу – свинки I групи, що утримувались вільно-вигульно.

Середньодобовий приріст у свинок контрольної групи був на 19,6г більший, ніж у свинок I дослідної групи і на 12,9 г більший, ніж у свинок II дослідної групи. Відносний приріст свинок контрольної групи був на 6,5% більший, ніж у свинок I дослідної групи і на 3,9% більший, ніж у свинок II дослідної групи.

До кінця періоду вирощування (8 місяців) ремонтні свинки вільно-вигульного утримання мали найбільш високі показники лінійного росту. Так, по довжині тулубу вони переважали на 2,6 см ремонтних свинок II дослідної групи ($P>0,999$) і на 1,1 см – контрольної ($P>0,999$) і відповідно за обхватом грудей – на 4,6 і 3,3 см ($P>0,999$) і за висотою в холці – на 1 см ($P>0,999$) і 1,6 см ($P>0,999$).

Умови утримання піддослідних ремонтних свинок в період вирощування вплинули на їх продуктивність. Продуктивні якості свинок оцінили за одним опоросом. Найбільш високі відтворювальні якості встановлені у свинок першої і другої дослідних груп. Свинки першої групи переважали аналогів контрольної групи за багатоплідністю і кількістю поросят при відлученні на 2,1 ($P>0,999$), а свинок другої групи на 1,6 ($P>0,99$); за молочністю – на 1,7 ($P>0,999$) і на 0,7 ($P>0,999$); за масою гнізда при відлученні відповідно на 42,1 ($P>0,999$) і на 31,6 ($P>0,999$).

Свинки другої групи переважали свинок контрольної групи за багатоплідністю і кількістю поросят при відлученні на 0,5; за молочністю – на 1,1 ($P>0,999$); за масою гнізда при відлученні – на 10,5 ($P>0,95$).

Висновок. Впровадження системи вирощування ремонтних свинок при утриманні їх з 4-х до 8-місячного віку на майданчиках під навісом дало прибуток 939 грн. на свиноматку за опорос, рівень рентабельності – 72,5 %; при вільно-вигульному утриманні – 1174 грн. на свиноматку за опорос, рівень рентабельності – 76,4 %.